

Biserica Ortodoxă Română Sfânta Cruce din London, Canada Revista Parohiei Sfânta Cruce”

47 Adelaide Street South, London, Ontario, N5Z 3K1, Canada

Preot Paroh: Parintele Vasile Marin Țibre

Telefon: (519) 902-1514

Email: pr.marin.tibre@gmail.com

URL: www.holycrosslondon.org

Octombrie 2021

Îl primim pe Hristos în inima noastră sau îl respingem?

PS Sebastian, Episcopul Slatinei și Romanașilor

Hristos ne cere un anumit mod de viață: nu ne îngăduie să vorbim, să înfăptuim, ba încă nici să gândim orice... El este într-adevăr “pretențios” și, pentru aceasta, ne poate părea uneori “incomod”. Este și motivul pentru care duminica ne aflăm în biserică la rugăciune așa de puțini credincioși, pentru că li se pare unora greu să vină aici, ori să se spovedească, să se roage, să renunțe la o parte din bunurile lor pentru a le dăruia săracilor, să facă milostenie și să se jertfească pentru aproapele. (...) Noi Îl primim pe Hristos în inima noastră sau Îl respingem și Îl poftim să șadă undeva, cât mai departe?... Mulți cred în El așa, teoretic... Că adică, Dumnezeu este undeva, nu știm unde... Sunt oameni care cred că locul Lui nu este în sufletul nostru și nu Îl interesează, spun ei, chiar fiecare lucrușor pe care îl săvârșim

noi; nu ne monitorizează până și fiecare gând murdar care ne stăruie în minte ori în inimă... Îl izolează undeva departe, pentru a nu Se “lega” prea în amănunt de viața lor. Alții Îl tratează ca pe o “piesă de muzeu”, frumos expusă într-o vitrină, admirat din când în când, eventual cât mai rar... și atât!... nu trebuie să fie așa! Pe Hristos trebuie să -L poftim să intre, nu să iasă din viața noastră. Trebuie să-L chemăm să Se sălășluiască în noi, convingși de faptul că El oricum cunoaște fiecare cuvânt nepotrivit al nostru, fiecare gând murdar ce stăruie în mințile noastre și fiecare faptă reprobabilă pe care o săvârșim. De aceea S-a întrupat și a venit la noi, ca să locuiască în sufletele noastre și să rămână acolo, fiind prezent permanent, sălășluindu-se înlăuntrul fiecăruia dintre noi și dorind să guverneze de acolo ființa noastră. Să nu cădem, așadar, în păcatul în care au căzut gadarenii, acela de a-L socoti pe Hristos “nepotrivit” pentru noi, chiar dacă viața cu El presupune luptă, sudoare și osteneală. E adevărat, El nu ne rezervă tocmai “concedii”, vacanțe, distracții etc... El ne cheamă la biserică, să postim, să ne rugăm, să facem milostenie, să ne înfrânăm până și gândurile, nu doar faptele și cuvintele, ochii și urechile... Așadar, viața în Hristos poate părea la un moment dat “corvoadă”, luptă, strădanie și efort și, de aceea s-ar putea să ni se pară uneori și incomodă. Gadarenii s-au simțit păgubiți, așa după cum și astăzi mai privesc unii la Creștinism ca la o religie păguboasă, care nu cultivă atât bunăstarea și relaxarea, cât abstenența și lupta. Propovăduiește renunțarea până și la unele lucruri ce par firești – și chiar sunt în anumite condiții și până la un

punct – dar, oricum, ne cere să ne trăim viața în cumpătare și cu înțelepciune, iubind pe toți cei din jurul nostru, iubindu-ne și pe noi înșine, dar, mai presus de toate, iubind pe Dumnezeu ca pe nimeni altcineva: “nici pe mamă, nici pe tată, nici pe fiu sau fiică”(Mt.10, 37). (...)

Trebuie să-L primim pe Dumnezeu să stăpânească ființa noastră, chiar dacă acest lucru presupune luptă și efort duhovnicesc. Să-L acceptăm și să-L iubim, bine știind că celui ce iubește nimic nu i se pare greu. Numai așa “povara” Lui nu ne va mai părea grea. Cine va ajunge să cunoască taina iubirii Sale și a apropielii, nu numai că nu va mai putea trăi în veci fără El, dar îi va și părea “jugul Lui bun și povara Lui ușoară” (Mt.10, 30). Astfel, cine va voi să-și cruțe viața, adică să și-o menajeze și să nu l-o jertfească Lui, și-o va pierde (Mt.10, 39). Să ne rugăm, dar, Bunului Dumnezeu, să facă și din viața noastră o jertfă bineprimită Lui! Să-L “poftim”, nu să-L alungăm din sufletele noastre! Sa-l acceptăm “jugul” și “povara” Sa, chiar dacă la început acestea pot părea grele și incomode, având convingerea că prin iubire față de Dânsul și slujire cu devotament ne putem făuri fericirea și împărăția veșnică împreună cu El.

(Text extras din volumul ”Predici la duminicile de peste an” - Slatina 2011)

Minunile Sfintei Parascheva

Minunile săvârșite de Sfânta Cuvioasa Parascheva au făcut ca, an de an, numărul pelerinilor care străbat drumul spre Iași să fie tot mai mare. Astfel, încă din ajun, mii de pelerini din toate județele țării, se îndreaptă spre Catedrala Mitropolitană din Iași, unde se afla Moaștele Cuvioasei Parascheva.

Mii de pelerini, îndeosebi din alte zone ale țării, care nu au unde dormi în oraș, se așază jos, vorbesc lucruri duhovnicești și interpretează cântări bisericesti. Mame obosite de cale, cu copii lângă ele, tineri și bătrâni, toți ațipesc cu frunțile pe desagi și cu gândul la Dumnezeu, așteptând clipa în care vor putea săruta cinstitele Moaște, spre binecuvântare.

Cu evlavie și credință, pelerinii caută tămăduire și

mângâiere, iar răspunsul Cuvioasei Parascheva nu întârzie să se facă simțit, prin vindecarea trupurilor și a sufletelor acestora, nenumarate fiind minunile săvârșite de Cuvioasa. Astfel, încă și astăzi, sfânta vindecă șchiopi, surzi, ciungi, ologi și tot felul de boli grele, de cele mai multe ori numai prin atingerea de racle ei.

Minunile săvârșite de Cuvioasa sunt nenumărate. Multe sunt cunoscute din povestirile celor ce le-au primit, dar și mai multe au rămas în taina celor care le-au trăit. Este suficient să fii tămăduit sau mângâiat o singură dată de Sfânta Parascheva, pentru a merge în fiecare an la Moaștele sale, cu multă credință în suflet. Pentru unii ca aceștia, drumul pare scurt, necazurile vieții devin mai ușoare, iar întoarcerea acasă se face cu mai multă bucurie și putere.

Cuvioasa Parascheva a vrut să rămână în țara noastră

Începând cu anul 1944, ofensiva sovietică prevestea ocuparea unei părți din Moldova. Pentru aceasta, centrele mitropolitane din Cernăuți și Iași au fost evacuate, spre a nu cadea prada celor nelegiuiti. În ziua de 15 martie, cinstitele Moaște au pornit spre Mănăstirea Turnu, din Vâlcea. Pe drum, acestea s-au oprit însă la Mănăstirea Samurcășesti din Ciorogârla, aproape de București. Între 27 octombrie și 26 noiembrie 1944, acestea au fost așezate în Catedrala din București, lângă Moaștele Sfântului Dimitrie Basarabov. După această dată, ele au fost reșezate în Catedrala din Iași.

Se spune că în anul 1945 câțiva soldați sovietici ar fi încercat să ia Moaștele Cuvioasei Parascheva și să le ducă în Rusia, însă Cuvioasa nu s-a lasat mișcată din orașul ei, tot așa cum Cuviosul Dimitrie nu s-a lăsat luat din București, în timpul ocupației germane.

“Doamne, Dumnezeul nostru, pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva, dăruiește-ne nouă sănătate și viața ferită de toată răutatea și ne întărește cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca din adâncul inimilor, cu bucurie, să slăvim preasfânt numele Tău, în veci. Amin.”

Raport financiar

Septembrie 2021

Luna	Septembrie	Ianuarie-Septembrie
Venituri	6,412.17	71,477.44
Cheltuieli	5,262.99	61,161.75
Venit net	1149.18	10,315.69

Îndrumări pentru participare la Sfintele Slujbe

Noile restricții impuse de către oficialitățile provinciale începând cu data de 16 iulie 2021 permit participarea enoriașilor la Sfintele Slujbe cu respectarea distanțării fizice.

Așadar, pentru o buna organizare și respectare a restricțiilor impuse, participarea la sfintele slujbe va fi supusă regulii “primul venit, primul servit”. Dacă numărul credincioșilor este mai mare decât limita bisericii, avem la dispoziție sala socială sau spațiul exterior din curte, unde sunt amplasate boxe.

Dorim să vă reamintim că purtarea măștii și distanțarea fizică sunt **obligatorii** în incinta bisericii.

Vă mulțumim pentru înțelegere și răbdare!

Sprijin financiar

O parte din frații creștini și-au exprimat și grija financiară față de Sfânta Biserică. Pentru cei doritori să sprijine Biserica în această perioadă de restricții prin donații sau prin plata membriei, oferim următoarele variante prin care puteți să donați, după puteri, din prinosul dumneavoastră:

- E-Transfer:**
holycrossromanianchurch@gmail.com
- Cec:** adresat Bisericii “Holy Cross Romanian Orthodox Church”
- Paypal:** detalii pe website-ul Bisericii (<https://www.holycrosslondon.org/contact/>)
- Cash:** vă rugăm indicați pe plic destinația banilor
- Aprinde o lumânare:** puteți să ne contactați pe emailul bisericii pentru a aprinde în Sfânta Biserică lumânări atunci când dv. nu puteți ajunge la biserică. Vă rugăm să specificați pentru cine se vor aprinde lumânările respective (Vii sau Adormiți). Avem 2 tipuri de lumânări: de ceara mici (\$1) și de ceara mijlocii (\$2).

Vă mulțumim pentru fiecare osteneală pe care o faceți în numele Domnului pentru Biserica noastră, fie sub forma de donație, fie sub formă de rugăciune.

Sărbătorile din luna octombrie

14 octombrie: Sfânta Cuvioasa Parascheva

21 octombrie: Sfintii Mărturisitori Ardeleni

26 octombrie: Sf. Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir

27 octombrie: Sf. Mucenic Dimitrie cel Nou

Programul liturgic al lunii octombrie

Programul liturgic detaliat al lunii octombrie este postat pe website-ul bisericii (pagina [“Program Liturgic”](#))

Vitamine duhovnicești

Despre grijile vieții

Încă o lege pe care au descoperit-o Părinții asceți este aceea că, dacă judecăm pe aproapele nostru și nu ne pocăim de judecată, cu siguranță vom cădea și noi în același păcat, mai devreme sau mai târziu. De ce? Pentru că, dacă nu putem să-l iubim pe aproapele, măcar să-l compătimim. Dacă noi credem că stăm mai bine, Dumnezeu își retrage mîna Sa, ca să vedem ce suntem. Și prin aceasta devenim în stare, dacă n-am făcut-o de la început, să compătimim și să ne rugăm pentru aproapele nostru. Rugându-ne pentru aproapele, compătimindu-l, fiindcă știm suferințele păcatului, devenim ceea ce ne spune Sfântul Apostol Pavel despre Hristos, în Epistola către Evrei, anume că El este un Arhiereu, Care poate fi înduplecat fiindcă a cunoscut păcatele noastre, fiind ispitit în toate, ca și noi, afară de păcat. Că El, fiind sfânt dintru început, fiindcă era și Dumnezeu, arată pe omul adevărat, nu pe cel păcătos. El era sfânt. Și ce înseamnă a fi sfânt? Înseamnă, în situația asta, că poate compătimi cu mine, păcătosul, deși El nu este păcătos. Dacă învăț și eu înțelepciunea aceasta, mă asemăn cu Dumnezeu. Dacă nu, mă lasă Dumnezeu ca pe fiul risipitor să cad în păcat și să învăț, prin păcat și durere, ce înseamnă a fi păcătos, să pot compătimi cu aproapele. Și atunci, am făcut și suferința, dar am făcut și păcatul și neputința, un motiv de îmbogățire a mea. Fiindcă m-am îmbogățit cu cunoștința vieții apropielui meu.

Sursa: Monahul Rafail Noica, Celălalt Noica, Editura Anastasia, 2004, p. 82

Taina iubirii apropielui

Il iubim pe celălalt așa cum este, dar și așa cum este chemat să devină. Cel de lângă noi nu este gata și eu îl privesc și în perspectiva a ceea ce va fi. Asta mă ajută să nu judec felul în care este acum, mai ales dacă se încapățânează să rămână așa, să-și rateze devenirea. În același timp mă ajută și mă face responsabil în slujirea pe care i-o datorez în această perspectivă. A iubi pe cineva așa cum este nu înseamnă a-i tolera violența sau iresponsabilitatea, de exemplu, ci, dimpotrivă, a-l ajuta să-și dorească să vină pe Cale prin răbdarea mea iubitoare și prin comunicare cu rugăciune în duh și adevăr. Asta poate însemna uneori muștrare, îndemn, pedepsire sau chiar întreruperea relației, dacă ea e distructivă. Dacă, de exemplu, un bărbat îi cere unei femei lucruri împotriva firii

sau a demnitații sale în numele iubirii, femeia are datoria nu doar să refuze sau să se apere, ci să se și despartă de acest bărbat și să continue să-l iubească doar cu rugăciunea și nejudicarea. Aici e o mare taină a iubirii de aproapele pe care nu o putem trăi fără lucrarea harului.

Sursa: Monahia Silvana Vlad, Gânduri din încredințare, Editura Doxologia 2012, pp. 109-110

Cerul, pământul și lumea

Într-o zi, un om simplu, cunoscut pentru viața sa curată, a fost întrebat de un vecin:
- Cum faci tu de ești totdeauna atât de mulțumit? Niciodată nu te-am văzut supărat.
- Foarte simplu - a răspuns celălalt, în fiecare dimineață, când mă trezesc, privesc întâi cerul. Așa mi-aduc aminte de Dumnezeu, de milă și de bunătate. Apoi privesc pământul. Astfel îmi amintesc de moarte și de Judecata de Apoi. În cele din urmă, privesc în jurul meu lumea întregă ce se trezește în fiecare dimineață la viață. Așa mi-aduc aminte de semenii mei, de cei care suferă de boli sau neputințe, de cei ce au o viață mai grea decât a mea și pe care i-aș putea ajuta, în felul acesta mă bucur pentru ceea ce sunt și pentru ceea ce pot face.

Bunătatea izvorâtă din dragoste aduce totdeauna liniște și mulțumire, atât în sufletul celui care primește cu recunoștință, cât și în sufletul celui care dăruiește cu drag.

"Cine este bun mai bun să se facă și cine a biruit ispita sa se roage pentru cel care e încă în ispite.
(parintele Paisie Olaru)

